

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 30 Μαΐου 1893

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 69

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ, ἐκ τῶν τοῦ G. Barrili.
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ.
—ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισδούργ.—

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κ.λ. κτλ.

ΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ

[Ἐκ τῶν τοῦ GIULIO BARRILI]

[Συνέχεια]

« — Θεῖα, πράγματι: c'est le mot! Μὴ νομίζετε ὅμως ὅτι ἐπέτυχον ἀμέσως καὶ ἔνευ μάχης. Ὁ πρωθυπουργὸς ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ στερηθῶσιν οἱ πολῖται ὅ,τι ὀγδοήκοντα στόματα περιμένουσιν ἀνυπομόνως καὶ ὅτι οἱ τρεῖς λοιποὶ μόλις ἀρκοῦσιν ὡς ὀρεκτικά. Ἀλλ' ἡ Δρόσος τῆς Πρωίας εἶπεν ὅτι, ὡς βασιλόπαις, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβῇ τὴν θέλῃσιν τῆς εἰς τε τὸν πρωθυπουργόν καὶ εἰς πάντας τοὺς ὑπηκόους. Καὶ ἐπειδὴ ὁ πρωθυπουργὸς ἐτόλμησε νὰ ὑποτονθορίσῃ παρὰ τῆς θέλῃσιν τινὰς εἰσέτι, ὁ βασιλεὺς ἐγγρονθοκόπησεν τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ἐπέτεν ἀνάποδα, et ne donna pas même sa démission.

« — Ζήτω ὁ βασιλεὺς! ἀνέκραξα.

« — Ἐτοιμασθῆτε λοιπὸν νὰ παρυσιασθῆτε εἰς τὴν ἡγεμονίδα. Εἴσθε ἐλεύθεροι νὰ διέλθῃτε τὴν πόλιν ὁλόκληρον, ἀλλὰ σὰς συμβουλεύω νὰ μὴ ἐξέλθῃτε τοῦ φρουρίου τούτου, διότι ὁ λαὸς δύναται νὰ λαβῇ τὴν περιέργειαν νὰ λύσῃ ὁ ἴδιος τὸ πρόβλημα... ἐννοεῖτε; Καὶ τοῦτο ἤθελε κατὰ στρέψαι τὰ σχέδιά μου. Ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι καὶ ὑμεῖς θὰ γίνητε un sauvage comme il faut, ὡς ὁ δοῦλός σας. Εἶμαι γέρον καὶ ἤθελον ν' ἀφήσω ἄλλον τινὰ εἰς τὴν θέσιν μου de pionnier du progrès.

« Οὕτως ἐλάλει ὁ Μέντωρ μου· ἐγὼ ὅμως δὲν προσεῖχον πλέον εἰς τὰς ὀνειροπολήσεις του, ἀλλ' ἐσκεπτόμην μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν χαριτόβρυτον ἡγεμονίδα, τὴν πόσον κατὰ τὴν φύσιν φροντίζουσιν οἱ ἐμὲ. Πάντες τοιοῦτοι οἱ ἄνδρες! Ἐκάστη γυνὴ ἥτις ἐνδιδάφεται πῶς οἱ ἡμέτεροι εἶναι βεβηκοὶ νὰ

καθίσῃ θεσιν τινὰ εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν. Καὶ ἡ δι' ἐμὲ ἐνδιαφερομένη γυνὴ ἦτο ὤρχια· ὁ Maître Labsolu τὸ ἔλεγε, καὶ ἡ δύναμιν νὰ πιστεύσω αὐτῷ, ἐπειδὴ τὴν πρῶϊν εἶχον ἰδεῖ μαρτυρίας πολλὰς τῆς ὤρχιότητος τῶν γυναικῶν τῆς Ὀκουενακάτης. Ἐλησμονήσα, τὸ ὁμολογῶ, τὴν ἀξιοδάκρυτον θέσιν μου, τὴν ἀπώλειαν τῶν συντρόφων μου, τὰ θερμὰ εἰσέτι ὅστ' αὐτῶν... Καὶ ἐκτένισα τὴν γενειάδα μου διὰ τοῦ κτενὸς ὃν μὰς ἔδωκεν ἡ φύσις· τὴν ἐκτένισα φιλοστόργως, συλλογιζόμενος ὅτι τὰ βλέμματα τῆς ὤρχιας ἡγεμονίδος εἶχον σταματήσει ἐπὶ τῶν νῦν ἀργυρῶν. τότε δὲ χρυσῶν τριχῶν αὐτῆς.

« Ἦλθεν ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα ἡ κατὰλληλος πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς βυσιλικῆς προστατιδὸς μου, ἡκολούθησα τὸν Labsolu.

« — Οὐχὶ ἀπ' ἐδῶ, εἶπεν οὗτος βλέπων ὅτι διηθυνόμην πρὸς τὴν μεγάλην ὁδόν· ἡ δύνατο νὰ μὰς ἴδῃ ὁ πρωθυπουργός, καί...

« — Καὶ τί :

« — Αἴ!!! Ἀγαπᾷ τὴν ἡγεμονίδα, καί, ὡς εἰξεύρετε, οἱ ἄρασταὶ ὁμοιάζουσι τὴν κνίδ' qui s'y frotte s'y pique. Δὲν πιστεύω ὅμως νὰ συγκινήσῃ ὁ ἔρωσ τὴν ἡγεμονίδα, ἥτις... Ἀλλὰ σιωπῇ, ἰδοὺ αἱ θαλαμηπόλοι αὐτῆς.

« Δύο γυναῖκες, αἱ θαλαμηπόλοι περὶ ὧν ὠμίλει ὁ Labsolu, ἐκῆθητο ἐπὶ τῶν βελούδων εἰκίας πολὺ τῶν ἄλλων ὠραιοτέρως καὶ κομψοτέρως. Ὁ ὁδηγός μου ἀντήλλαξε λέξεις τινὰς μετ' αὐτῶν, καὶ ἀμφότεραι εἰσῆλθον εἰς τὴν καλύβην.

« — Ce sont demoiselles de bonne maison, εἶπεν ὁ Labsolu. — Elles sont presque nues, ἀλλὰ δὲν περικραεῖ ἡ γυμνότης ἐνῶ εἶναι ἀθῶα, καὶ οὐδεὶς προσβάλλεται ἐξ αὐτῆς la honte est une invention des tailleurs, καὶ ἐγὼ pas de tailleurs, et, par conséquent, pas de honte! Μό-

νον οἱ προῦχοντες συνεθίζουσι νὰ καλύπτονται δι' ὑφασμάτων, ἅτινα ἐξάγονται ἐκ φυτῶν τινῶν, οὐχὶ ὅμως ἐξ αἰδοῦς, ἀλλὰ διότι τὰ ὑφάσματα ταῦτα ἀπαιτοῦσι πολλὸν κόπον καὶ δὲν ἔχουσι πάντες τὸν τρόπον νὰ τὰ ἀγοράζωσι. Θὰ ἰδῇτε τὸν μανδῦαν τῆς ἡγεμονίδος, καὶ διὰ ποίου θελκτικῶν τρόπου περιβάλλεται αὐτόν· c'est qu'elle est coquette. Rosée du Matin! Et, ma foi, elle a bien raison de l'être, car elle est jolie comme les Amours!

« Ἐπανῆλθον ἐν τούτοις αἱ θαλαμηπόλοι καὶ ὠμίλησαν μετὰ τοῦ Labsolu. Ἐκ τῶν νευμάτων αὐτῶν ἐνόησα ὅτι ἐπρεπε νὰ εἰσέλθωμεν.

« — Ἡ κατηχημένη γλῶσσα! εἶπον πρὸς τὸν φίλον μου, δὲν θὰ ἐννοήσω ποτὲ γρῦ.

« — Ἀπατᾷσθε· πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας ἀρκοῦσι νὰ συνεθίστηται εἰς τὴν προφοράν καὶ νὰ μαντεύσῃτε ποῦ χωρίζονται αἱ λέξεις· τὸ ὑπόλοιπον ἔρχεται ἐντὸς μηνός. Vous y mordrez, mon garçon! Δὲν θὰ δυνήθῃτε βεβαίως νὰ καμῇτε ἀμέσως ἐκτεταμένην ὁμιλίαν, οὐτε νὰ λαλῇτε περὶ φιλοσοφίας. Mais, quoi bon; Οὐδεὶς ἐδῶ γνωρίζει τί ἐστὶ φιλοσοφία. Ἄλλως τε, θὰ σὰς δώσω μαθήματα τινὰ. Ἀλλ' ἄς εἰσέλθωμεν, ἡ ἡγεμονίς μὰς περιμένει· courage, mon garçon, et que la vue du soleil d'Ocuenacati ne vous éblouisse pas!

« Εἰσῆλθωμεν εἰς τὸν προθαλαμὸν, ὅθεν αἱ θαλαμηπόλοι μὰς εἰσῆγαγον εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ Δρόσος τῆς Πρωίας, ἥτις ἐκῆθητο ἐπὶ τινος σκεύους ὁμοίου πρὸς κλίνην, ἠγέρθη εὐγενέστατα ἵνα ἀποκριθῇ εἰς τὸν ἐυλαβῆ χαιρετισμὸν μου καὶ εἰς τὰς τρεῖς βαθυτάτας ὑποκλίσεις τοῦ Labsolu.

« Ἐδῶ, φίλοι μου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σταματήσω ὀλίγον. Εἶδον πολλὰς γυναῖκας καὶ πολλὰς ἴσως θὰ ἴδω κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς ζωῆς μου, καὶ περὶ αὐτῶν θὰ ἐκφέρω κρίσιν,